

st
asmenybių kulto „Poemą apie Stalino“, bet dar ir jos eilėraščių rinkinys „Pris didelio keli“ (1994) 1944 buvo visiškai perdarytas, perkonstruotas taip, kad visi manytų, jog pati buvo prosvietinių pačiūnų iš ūkinių „Stalino saulę“, kurios ji vaikavo į Maskvą privežti, 1940m. Salomėja Nėris neturėjo galimybės pasipriešinti šiems vienmečių panačiams - ja buvo parinaudota norint išplėstyti piktus valdžios kėslus - pritraukti žmones savo pusėn, rodant autaritetą, nusipeleliuojas raičiojais veiklą, kurii neva, buvo jos pačios nuosprendis. Taigi, galima teigti, jog žmogus, pareiktas užletingų istorinių aplinkybių, ne visada gali rinktis ^{keliaus} ~~trečias~~, kuri jam priimtinias.

Salomėjos Nėries negalima teisti - jos atgaika, atspiešymas - eilėraščių rinkinys „Pris didelio keli“ išreihi jos žmogaus iš lietuvių ilgesi, kaltis žmogų

Has padeda žmogui išlikti?

Namai žmogui - pastovi vertybė, subikianti savagumo jausmą, gyvenimo prasmės pojištį. Yae nuo seniausių laikų gimtieji namai žmogui turėjo daug reikmės, dave didžiule įtaką. Senovės baltai, pagurbdami ~~visus~~ ^{žmogus} parauli, aukštai aukštai, auganti Paraulio medžiandros iš harmonijos simbolį, namus iš gyvenvietės statė aukštus nereiškose ar ant kalno, tokiu būdu aprangodami juos ne tik nuo patrynio, užkliūjimų, bet ir miesto ^{žmogui} paraulių būtybių, troškusių padaryti piktą. Namų svanba ^{žmogui} išliko iki šių dienų XXa. raičiojas Vytautas Mačiunis, vienas iš Šemininkų, savo eilėraščių cikle „Vivijos“ (1944) atskleidė tiviskes reikšmę žmogui. Tiesa, pats raičiojas troško amžinai likti ^{XIX} ~~žmogus~~ braste - nėrijo buti palaidotas žemeje, kuriai jis jautė didžiulių ^{extracampus} ~~prisiemėjus~~. Eilėraščių cikle, irodantame iš septynių vienijų, išangos iš pabaigos, poetas atriciauja apie vysį su gimtinė, namais - jis nudalat priimenes senale, kurie ne tik saugo, globoja, bet ir skatina išengti priimyn, pažinti parauli. Ji priimena itin žmogioms spalvomis,

kartais net sakraliskai: „Praejo danguel mytų. Yr seno
li minė. / Nelyko kambary gilių, nelyko ne maldaknygų
seny, / yr ūodyje skaitaus any chiney tekiimo / Ne-
lyko ne ūinkly". Ellerascio žmogys, mirtinis, vienybės
diklu iš sapnais gyjstanti namo, aplanko palaukos, saugu-
mo vi faukumo jausmos. Taip iuba, padedanti išverg problema, jis supa svetimą atmosferą. Būtent dėl to emigran-
ti lyričiam personažui pasaulio žiaurumo padarinių tas poetas Amerikoje patiria tragiską išvivij likimą. Palieliamas
gr užkeliamas emocijas, žmonių priiškumo, auganti su-
gr netinėjimą. Pačis ^{ties} poeto gyvenime namai taip pat at-
liko vaidmenį - pasiadinco kūrybinės galios, iku-
pe kurti. Galima tragi, jog namai - tai žmogaus
tvirtovė iš nuolatinis praeiglobtis, kuriamas jis gali įeis-
tis saugisi, fankiasi bei užtikrintai.

1. Tiksliųjų aptarti „Vizgas“
2. Kur yra eil. žmogus?

9.

Antanas Gariūva - tragicika
asmenybė

2014-01-13

Antano Gariūvos romano „Balta drobuli“ pagrindinis veikėjas A. Gariūva - tragicika asmenybė. Ši herojų kamuoja ne viena A. Gariūva - tragicika asmenybė. Ši herojų kamuoja ne viena
veikėja, kuri išlaikė autorių ir ištekia jam galimybę rea-
lizuoti savo meno sferoje. Kūryba buka paskutine proga
pabėgti nuo absurdinės pasaulio gniavystės, tačiau A. Gariūva - tragicika veikėja visuomenėje nepitampa nei kai kurių veikėjų.
Didelis noras, ambicijos, troškiniai repadeida jam įreikioti banje-
to ir tapti žmogumi, gebančiu išrinkti savo mene. Net vidie-
jių išgyvenimų, emocijų modernus išraiškos būdas nemutie-
sia jam kelią į išorystę kūrybos sali. Paskutiniai ban-
dymai veikėja visiškai nulinia: „Bijau mirti; todėl geriu. Bi-
jau mirti; todėl rūšau. Bijau mirti; todėl rygi tabletės. Vis-
kas vaudan mirti“ Salia kūrėjo problemos greta auga

92